

Bácsmegyei Függetlenség

A BÁCSDROG VÁRMEGYEI ÉS A ZOMBORI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár: Egész évre 10 kor., negyedévre 3 kor.
Tanítók részére: Egész évre 8 kor., félévre 4 korona.
Egyes szám ára 10 fillér.

A lap tulajdonos „Bácsmegyei Függetlenségi és 48-as Párt” megbízásából:
FALCIONE LAJOS.

Felelős szerkesztő:
PINTER GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Erzsébet-körút 13. sz.
Közlemények és előfizetések ide küldendők.
Megjelenik: vasárnap és csütörtökön.

A „próféta” zavarban van?

A vármegyei szervezeti szabályrendelet tudvalevőleg imperative úgy intézkedik, hogy a vármegye törvényhatósági bizottsága június hónapban rendes közgyűlést tart. Célja és rációja ennek a rendelkezésnek pedig az, hogy a vármegye közönségének törvényes képviselői, mielőtt a nagy mezei munkálatok megkezdődnek, intézzék el a hatáskörükbe utalt közügyeket; hogy e kötelességük teljesítése után őszig háborítlanul maradhassanak, hacsak esetleg időközben fölmerülő kivételes körülmények rendkívüli közgyűlés összehívását szükségessé nem teszik.

Ennek a célszerű és a közgazgatás folytonosságát biztosító rendelkezésnek a vármegye hivatalos vezetősége kötelességszerűleg mindenkor eleget tett s tudtunkkal az idén is eleget akart tenni. Biztos értesülésünk szerint ugyanis az alispán összeállította a tárgysorozatot s a főispán kitűzte a közgyűlés határnapját június 30-ra. Már éppen szét akarták küldeni a meghívókat, amikor közbejött valami és a közgyűlést egész váratlanul lefújták.

Az elhalasztás közvetlen okát csak az úgynevezett intéző körök tudják részletesebben s azoknak a száját hét pecséttel zárja le a hivatalos titoktartás. De mi mindjárt sejtettük, hogy a háttérben a „prófétává” előléptetett kaczika legfelsőbb parancsa lappang.

Apránként aztán kiszivárgott annyi, hogy a báró úr ő kegyelmessége nem pusztá szeszélyből, hanem kénytelenségből fujta le a szabályszerű közgyűlést és pedig azért, mert a vármegyénél tervezett személyváltozások kérdésében — amiről már ismételt hírt adtunk — váratlan bonyodalmak merültek föl. Némi makacskodás és vakmerő szembe-

szállás megzavarta a báró úr cirkulusait, úgy, hogy a differenciák elsímítására kénytelen volt ő kegyelmessége egy kis *egérutat* igénybe venni.

Hogyan, hát a kényúri rendelkezések ellen *lázongani* merészelnék a páriák? A sakkfigurák kezdenek tudatára ébredni *emberi micoltuknak* és frontot csinálnak az *ukáz-rendszer* ellen? Hát mégis van valami határa a báró úr omnipotens hatalmaskodásának?

S éppen most, amikor Budapesten *rabszolga-kiállítás* rendezett, egyik-másik úrban mégis föltámadt a *férfiaság* és követelik, hogy „róluk, nélkülök” ne rendelkezék örökkön-örökké Tisza István nagy profétája? Hát történnek még ilyen csodák Bácsországban is? Talán bizony észrevették az urak, hogy *a végtelennel képzelt hatalom* immár kezd *problematikussá* lenni és némi-nemű „*sötét pontok*” mutatkoznak a politikai horizonton? Avagy — hogy visszatérjünk az első gondolatra — csak az *önérzet* föllobbanása az egész revolválás?

Ebben a pillanatban még bajos teljes határozottsággal megállapítani a tiszta valóságot; de annyi bizonyos, hogy valami efféle kellemetlenség merült föl a kulisszák mögött. S ebből a szempontból nézve, örvendetes jelenségnek kell tekintenünk magát azt a *kényszerhelyzetet*, amelynek következménye a közgyűlés elodázása.

De másfelől nem szabad szem elől téveszteni azt az abnormitást sem, hogy ilyen kicsinyes okokból vakmerően föl rugják a törvényerejű szabályt, amely a vármegye vezetőségének *abszolút kötelességévé* teszi a közgyűlésnek június hónapban való összehívását.

Kérdezni bátorkodunk tehát a főispántól, hogy melyik paragrafussal tudja

indokolni a mulasztását; nevezetesen pedig melyik paragrafus rendeli azt, hogy ha Vojnits báró kalkulussait a hivatalosztogatásban megzavarják, akkor időt kell neki hagyni akaratának keresztülerőszakolására és módot kell neki adni a puhításra, s evégből *aszalóba* kell tenni az elintézését igénylő összes közügyeket?

Mert igenis, azon fekszik itt a súlypont, hogy hatalmi kérdések miatt vagy éppen a kicsinyes intrikák sikeres előkészítése céljából, *függőben tartják* azokat az ügyeket, amelyeket a júniusi közgyűlésen el kellett volna intézni. Hány *közügy* és mennyi jogos *magánérdek* szenved e miatt hátrányt, vagy esetleg helyrehozhatatlan kárt!

Valóban fölhaborító módon jellemző Bácsmegye kormányzatára, hogy pusztán azért, mert a „próféta” zavarban van és személyes dolgokban akadályokba ütközik, megállítja a megszabott *marsrula* szerint mozgó *közgazgatás kerekét*. Nos, ha ez a vármegye sem egy darab *Ázsia*, akkor csakugyan nem tudjuk, hogy mi az?

A „Bácska” följjajdulása.

A „próféta”-ról és a budapesti larmás cécóról írott cikkünkkel, úgy látszik, nagyon az elevenére tapintottunk a tulajdonainak; mert tisztelt lapársunk, a félhivatalos „Bácska”, amely rendszerint olyan flegmatikus, mint valami vigjátékbeli ángliusz, most egészen kijött a sodrából és böszült vehemenciával följjajdult, mint akit az operáló kés csiklandoz.

Hogy a verbászi kerület pretoriánusait ugratja és hecceli ellenünk, arra nincs szavunk. Mindössze annyi a megjegyzésünk, hogy: „quod dixi, dixi.” Akinek nem inge, nem veszi magára.

Ami pedig azt a gúnyosan szellemkedő megjegyzést illeti, hogy a *Bácska* nem tartja magát illetékesnek a *stílusunkat* megbírálni, arra csak

➡ RÓZSAKIÁLLÍTÁS! ➡

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására adni, hogy **Zomborban, folyó évi július hó 2-16-áig** a sajátnevelésű rózsaiskolamban

Közlekedés legegyszerűbb a Csonoplyai-útról kiindulva jobbról balra a temető mögött. Iskolák vagy Egyletek előre bejelentésüket a **főútletemben** kérem. — ➡ A kiállítás belépti díj nélkül, egész nap nyitva áll. ➡

Még egyszer becses figyelmüket felhívom s maradok kiváló tisztelettel

KIÁLLÍTÁST

rendezek. A n. é. közönség figyelmét felhívom arra, hogy **nem** a Rákóczi-úti főútletemben, hanem a nagyszerbtemető mögött fekvő **telepemen** tartom.

GOESER ANTAL,
mű- és kereskedelmi kertész.

azt feleljük a Jézus Krisztussal: „Te mondád!”

A politikai vonatkozású replikára is kevés a mondanivalónk.

Ha a híres Vojnits-gárda 1906-iki meglapulását azzal kendőzi a *Bácska*, hogy a „próféta” és az ő hívei „nem akartak” a küzdelem porondjára lépni de ha nekik úgy tetszett volna, akkor is játszva legázolták volna a függetlenségi pártot; úgy nekünk ez a komikus hivalkodás a nem akarással önkéntelenül eszünkbe utatja azt a népszinműbeli alakot, aki, midőn a fölkinált szerelmeskedését elutasította a leány, fitymálva odavágta: „Rózsá, megvetlek!” Vagy, hogy a *Bácska* cikkirójának klaszikus műveltségéhez szabjuk a példát, hát utalunk Aesopus ismeretes meséjére, mely szerint mikor a róka látta, hogy hiába ugrál az elérhetetlen magasságban lévő szőlőfűrt után, hencegve azt mondta: „*Nolo acerbum sumere.*” (Nem akarok savanyút enni.)

Igenis, könnyű volt Vojnits úréknak 1906-ban adni a finnyás rókát, mikor bölcsen tudták, hogy számukra nem termett szőlő, mert nem volt a kezükben hatalom, nem volt hivatalos presszió és nem volt osztrák pénz. Semmi sem volt, csak nemzeti fölháborodás, amely elől oduikba menekültek a letört „próféták”, levert fővezérükkel, Tisza Herosztrátesszel együtt.

Azzal pedig, hogy Fernbach Károly főispánsága alatt is tudtak hatvanhetes vármegyei bizottsági tagokat becsmépszni — ne dicsekedjenek; mert Isten és ember tudja, hogy azt nem a saját erejüknek, hanem Fernbach Károly túlhajtott elnézésének és engedékenységének köszönheték. Kezelte volna csak Fernbach Károly úgy a főispáni hatalmat, amint Vojnitsék szokták, majd megláttuk volna, hány mungó jutott volna be a vármegyehez.

A *Bácska*-nak ezekkel a vastag lapszusaival különben nem sokat törődni — s talán nem is reflektáltunk volna rájuk. Hanem azt a vérferráló cinizmust már még sem lehetett szó nélkül hagyni, (s tulajdonképpen ezért íródott ez a kis cikkely) hogy a *Bácska* még a tavalyi zombori képviselőválasztást is a fejünkhöz meri vágni, mint Vojnits báró speciális dicsőségét és a zombori függetlenségi párt gyarlóságának bizonyítékát. No hát, hogy egy komoly lap — ha ezerszer pártlap is — Nikolitsék égrekiáltó istentelenségeinek rút gyümölcsét trofeumként állítsa oda, ahhoz már csakugyan a legnagyobbfokú erkölcsi színvakság kell. Ennél irtózatosabb kritikát Vojnits báró „érdemei” fölött csakugyan nem mondhatott volna maga Cató sem.

Ez aztán valóban pompás beharangozás volt ahhoz a méla akkordhoz, amellyel a *Bácska* a kesergő kirohanását végzi, midőn azt hangoztatja, hogy: „több elfogulatlanság, kevesebb szenvedély, több igazságszeretet, kevesebb pártgyűlölet hamarabb áthidalhatná a közöttünk még mindig tátongó nagy szakadékot s hamarabb egyesíthetnének bennünket, amire az országnak oly nagy szüksége volna.”

Hogyan, hát komolyan mondja ezt a *Bácska*, ugyanakkor, amikor a tavalyi zombori képviselőválasztással oly fölháborító módon hivalkodik? S amikor — mellékesen mondva — még mindig nem szüntették meg a politikai üldözést és a nekivadult embervadászatot?...

Erre csakugyan nem mondhatunk mást, csak azt az egy szót, hogy: „Nabugodonozor”; ami, Jókai Mór tréfás műfordítása szerint, magyarul azt jelenti, hogy: „*Ne bolondozzon az úr.*”

HIREK.

A magyar Himnusz mellözése. Ilyen cím alatt lapunk múlt számában egy felszólalás jelent meg, amely — a legtisztéletreméltóbb hazafias intenciók által vezéreltetve és minden személyes vonatkozás vagy agresszív szándék nélkül — szóvá tette azt, hogy a zombori középiskolák záróünnepélye alkalmából tartott templomi istentiszteleten nem énekelték el a magyar nemzeti Himnuszt. Erre vonatkozólag a legilletékesebb helyekről kapott hiteles információk alapján kijelentjük a következőket:

A kérdéses alkalommal tartott Te Deum rendezésébe a karmeliták egyáltalában nem folytak be; következésképpen arra sem gyakoroltak semmi ingerenciát, hogy ott mit énekeljenek. A Te Deum végbement a szokásos módon; énekelték azokat az énekeket, amelyeket ilyenkor rendszerint énekelnek; senki sem rendelkezett abban az irányban, hogy a bevett szokástól eltérjenek. A magyar Himnusz *szándékos mellözéséről* tehát szó sem lehet; amint azt különben mi, a felszólaláshoz fűzött szerkesztői megjegyzésben, *határozottan hangsúlyoztuk* is. Ahoz a megjegyzésünkhöz most még hozzáfűzzük azt, hogy annál kevésbé lehet szó mellözésről, mert — mint hiteles helyről biztosítottak bennünket — a templomban a magyar nemzeti Himnusz helyett azért énekelték a Vörösmarty szövegére készült király himnuszt és a pápai himnuszt, mivel az *ünnepélynek másik része* az iskolában folyt le és *ott adták elő a nemzeti Himnuszt és a Szózatot*. E szerint a vallásosság mellett a hazafiságnak is teljesen eleget tettek.

Vád vagy szemrehányás tehát nem érhet senkit s nem is szabad ilyen értelmet belemagyarázni a kérdéses felszólalásba; amely talán nem volt szerencsésen stilizálva, de egészen bizonyos, hogy nem akart egyebet, mint egy hazafias óhajást kifejezni.

Ami a zombori karmelitákat illeti, az ő hazafiságukat egyáltalán nem akarta a felszólalás kétes világitásba helyezni, mivel róluk köz tudomásu, hogy a nemzeti eszméket mindig tiszteltben tartották és a hazafias célokot — amennyire rezelvált helyzetük megengedi — a legmelegebben támogatják. A felszólalás egyszerűen abból a föltevésből indult ki, hogy talán a rend központi kormányzata — amely természeténél fogva nemzetközi jellegű — tett olyan intézkedést, hogy a világi énekek — tekintet nélkül azoknak nemzeti mivoltukra — a templomi szertartásban mellőzendők. Ennek a föltevésnek pedig tápot adott az a köz tudomásu tény, hogy néhány évvel ezelőtt magasabb egyházi körökben vita és konszideráció tárgyát képezte, hogy a nemzeti Himnusz beleilleszthető-e a templomi szertartás keretébe, mivel fölmerült az az extrém fölfogás is, hogy a Himnusz szövegében dogmaellenes kifejezések vannak.

Ez a helyes magyarázata a szóbanforgó

felszólalásnak. Egyszerűen félreértés tehát, ha abban bárki is a zombori egyházi férfiak vagy funkcionáriusok ellen irányuló élt keres. De ha mégis az illető egyházi férfiak vagy intéző urak, a magyarázat előtt, érintve érezték volna magukat a felszólalás által, úgy abban csak hazafias érzésük nemes fölbuzdulásának és önértékük tisztaságának örvendetes tanubizonyosságát látjuk és egyszersmind garanciáját annak, hogy a magyar Himnusz mindenkor elfoglalja az őt megillető helyet az ünnepélyes szertartásban.

* * *

Városi közgyűlés lesz július 11-én, kedden délután 3 órakor. A 35 tételből álló tárgysorozatban előforduló fontosabb ügyek a következők: A közig. bíróság ítélete a virilis bizottsági tagok névjegyzéke ellen beadott panaszok tárgyában. A tanács jelentése az igazságügyi palotára vonatkozólag. A köztemető ügye. A munkásházak átvételéről szóló jelentés. Terület átadások. Segélyezések.

A vármegyei főorvos betegsége. Dr. Thurszky Pál, az új vármegyei főorvos — mint értesülünk — hivatalos állását, megrendült egészségi állapota miatt, amely fürdőkurát is szükségessé tesz, még hosszabb ideig nem foglalhatja el. A főorvosi teendőket továbbra is dr. Sági Samu helyettes főorvos végzi, aki a hivatalt dr. Pávlovits elhunytá óta vezeti.

A zombori petíció tárgyalása. A Konyovits Dávid zombori mandátuma ellen beadott petíció tárgyalását a Curia I-ső választási tanácsa október 24-re tűzte ki. Bevált tehát az a számításunk, hogy a hosszas tanulmányt igénylő terjedelmes anyag és a közbeeső nyári szünet miatt a tárgyalás az őszi hónapokra marad.

Közigazgatási pótbejárót. A baja — bezdán — zombor — apatin — szondi h. é. vasút köz. igazgatási pótbejárása a kereskedelmi miniszter folyó évi 33667/III. szám alatt kelt rendeletével folyó évi július hó 13-án délelőtt 9 órára Bácsbodrog vármegye székházának ülésterméből kiindulólágit kütüzetett. Miről az érdekelt birtokosok azzal értesítettek, hogy a vasút vonal által érintendő birtokaikon jelenjenek meg, ahol is észrevételeiket és kívánságaikat a bizottságnak szóbelileg előterjeszthetik.

Köszönetnyilvánítás. Folyó hó 25-én A Magyarországi Munkások Rokkant és Nyugdíj Egylete bezdáni fiókja által tartott „Juniálison” a humanus alap részére a következők voltak szívesek felülfizetni: id. Csirszka Konrád 10 koronát, ifj. Csirszka Konrád Meszner István 4—4 koronát, N. N. 3 koronát, Havas Antal, Frank Lajos 2—2 koronát, Benedek Ferenc, Juhász András, Reiter Miklós, Katzenberger János, Fuderer Gyula, Szilágyi Dezső, Mészáros Lajos, Homolka Pál 1—1 koronát, Kelch János 60 fillért, Boschán Salamon, Pucher Lőrinc, Obereiter Gerő 50—50 fillért, Pázmán István, Obereiter Dezső, Novák Henrik, Benedek József, Spitzer Béla, Jeszenszky János, Major Péter, Jagodics Gyula 40—40 fillért, Sohr Manó 30 fillért, Kemény József, Varga Ferenc, ifj. Jagica Ferenc 20—20 fillért. Ezúton mond hálás köszönetet szíves hozzájárulásért a fiók vezetőségé.

Halálos lövés gondatlanságból. Vasárnap a szőlők alatti kápolnában volt Csonoplyán bucsú, melyre a környékbéli lakosok is elszoktak menni. Több militicsi legény is el látogatott oda, kik közül Cservenkovity György revolverrel fölfegyverkezve jelent meg. Vujevity György nevű béres legény látni óhajította a töltenyeket a fegyverben és miközben nézgették valamelyikök a ravaszt elrántotta — a fegyver elsült és a golyó Vujevity hasába fűrő-

lalt és halálosan megsértette. Cservenkovity ijedtében a közelben levő nádasba menekült, a sérült legényt pedig hazaszállították szüleihez.

Talált tárgyak. A rendőrségnél egy kés, egy gyermekkalap és egy selyem ernyő van letétben, mint talált tárgy. Az ernyőt az Arena moziban találták. A tulajdonosok a főkapitányságnál jelentkezzenek.

A gőzgépezők és kazánfűtők legközelebbi képesítő vizsgái Szegeden, július 9-én d. e. 8 órakor a szegedi alsó szivattyútelepen tartódnak meg. A kellően felszerelt vizsgálati kérvények a kir. ker. iparfelügyelőséghez (Tisza Lajos körút 61.) küldendők.

„A Ház.“ Gazdag és változatos tartalommal jelent meg Málnai Béla és Székely Dezső szerkesztésében a „A Ház“ művészeti folyóirat ez évi 3. és 4. száma. Az eddigiekhez hasonló díszes kiállításban és számos művészi illusztrációval. A gazdag tartalmából is kiemelkedik Dömötör István „Kultura akták között“ című rendkívül érdekes cikke Budapest régi építkezéséről. A tanulságos cikkhez számos jellegzetes és eredeti rajz és terv szolgál. Relle Pál Rippl-Rónai József emlékezőivel foglalkozik a tőle megszokott élénkséggel. Lázár Béla dr. „A német iparművészet Párisban“ című cikkében a német iparművészet francia térhódítását tárja elénk és egyben dokumentálja, miként lehet a mai magyar művészetnek a francia és ennek révén az európai művészeti közvéleményt meghódítani. Gerő Ödön „Osztályépítész“ címen meggyőzően mutat reá a magyar modernség törekvéseinek és eredményeinek jogos voltára, babonának és maradi politikai mesterkedésnek tartja azt a véleményt, hogy csak a nyugaton át szűrődhetik le igazi művészet. Vitéz Miklós „Az Oriens művészetéről“ ír cikket. A Jegyzetek rovatban Bölöni György a „Kéve“ kiállításáról, Pór Bertalan és az új művészetéről értekezik. Az illusztrációk gazdag tárából érdekesek Budapest székesőváros mérnöki tervtárából és a székesővárosi muzeumból vett eredetiek után készült egykoru építésengedélyezési tervek és okiratok, Kassalik Ferenc, egy múlt század elején élt építőmester tervmelléklete 1816-ból kelt építési engedélyhez. Hivatal Annikó arcképe a történelmi muzeumból. Építésengedélyezési beadvány, mellékletekkel 1815-ből. V. tollából „Művészet az utcán és nyilvános helyeken“ rendkívül érdekes cikk egészíti ki az élvezetes tartalmú számot, melynek egyes száma 2 kor. 50 fillérért minden könyvkereskedésben kapható. — „A Ház“ előfizetési ára 1 évre 20 korona. Kiadóhivatal: Budapest, VIII., Főherceg Sándor-tér 3. szám. Telefon: 77—92. 3-1

Üzletelhelyezés. Kollár József könyv-, papír- és zeneműkereskedését múlt hó 8 tól kezdve Zrinyi-utca (Stebler féle sörccsarnok mellé) helyezte át.

Versenyárgyalások. A m. kir. szegedi II. honvéd kerület hadbiztossága 3825/1911. szám alatt a következő „Hirdetményi kivonat“-ot bocsátotta közre: Termény és anyag járandóságok szállításának nyilvános versenyárgyalás útján való biztosítására vonatkozólag. A m. kir. szegedi II. honvéd kerületbeli csapatok széna, szalma, tüzelő anyag és egyes állomásokon zab szükségleteinek is szállítás útján való biztosítása céljából kizárólag írásbeli ajánlatok útján az alább felsorolt állomásokon és időben nyilvános versenyárgyalások fognak tartani és pedig:

Aradon folyó évi július hó 31-én a 8. h. gy. e. 3. zlj., Baján augusztus 7-én a 4. h. h. e. 1. oszt., Lugoson július 24-én a 8. h. gy. e. 1. zlj., Nagybacsókeréken július 27-én az

5. h. gy. e. 3. zlj., Oravicabányán július 21-én a 7. h. gy. e. 2. zlj., Orsován július 17-én a 8. h. gy. e. 4. zlj., Pancsován július 24-én a 7. h. gy. e. 3. zlj., Szabadkán augusztus 1-én a 6. h. gy. e. 1. zlj. gazdasági hivatalainak irodájában.

Szegeden július 31-én a II. honvéd kerületi hadbiztosság irodájában.

Újvidéken augusztus 4-én a 6. h. gy. e. 3. zlj., Versecen július 19-én a 7. h. gy. e. 1. zlj., Zomborban augusztus 1-én a 6. h. gy. e. 2. zlj. gazdasági hivatalainak irodájában.

Az egyes állomások szükséglete és a szállítási feltételek az egyidejűleg kiadott „Hirdetmény“-ből, továbbá az előkészített „Szállítási feltételek füzeté“-ből megismerhetők, melyek a m. kir. szegedi II. honvéd kerület hadbiztosságánál, valamint a megnevezett állomásokon elhelyezett honvéd csapatok gazdasági hivatalainak, illetőleg a honvéd állomás parancsnok-ságok irodáiban betekintheők.

A „Szállítási feltételek füzeté“ kívánatra a kerület hadbiztosságától díjmentesen megszereshetők.

Szeged, 1911. évi június hó 24-én.

M. kir. szegedi II. honvéd kerületi hadbiztosság.

Színház.

Szombaton egy régi operett, a **Tiszturak a zárdában** került színre, eléggé összevágó előadásban, de — sajnos — nagyobb publikummal künn az utcán, mint bent, a színházban. A szereplők közül Görög Olgát (Marie), Mezei Margitot (Louise), Kassai Rózsit (Simonode), Báródi Katót (Aghote), Halmos Gyulát (Narcis de Brissac), Kozma Hugót (Gontrán de Solange), H. Lévai Bertát (Opportuna nővér) kell kiemelnünk. Kitűnő volt Somogyi Károly Briden abbé hálás szerepében.

Vasárnap **A hercegkisasszony** című operettet adták, amely itt még most került először előadásra. Az egész előadás szépen sikerült. Az est dicsőségén Görög Olga (Mary Anu) és Halmos Gyula (Hodzsi Sztavrosz) osztóztak. Méltán tetszést aratott még Kassai Rózsit és Kozma Hugó (Bill Harris)is. Az előadást szépszámú közönség nézte végig és nem fukarkodott a megérdemelt tapsokkal. Görög Olga és Halmos Gyula egyik hatásos jelenetét meg is ismételték.

Július 3-án, hétfőn Flers és Caillavet francia írók szellemes vígjátéka, **A szent liget** került bemutatásra. Kár, hogy ezt a kiváló újdonságot, színészeink pompás alakításában, oly kevesen nézték meg. A darab központjában egy híres író, Francine (Szomoryné) áll, aki magas intelligenciája dacára boldog családi életet él prózai gondolkodású férjével, Paullal (Gózon) és ezt a boldogságot még a becsületrend szalagjéért vívott küzdelemben sem áldozza fel. Igen sikerült eszme e finom szellemű író szembeállítás a rustikus férjjel s a toladó és nevetséges udvarlók: az „ellenállhatatlan“ orosz gróffal (Somogyi), a kotnyeles és mindent elrontó Des Fragettel (Tihanyi) és a művészeti tanács, szoknyavadász igazgatójával (Szomory) Francine mint női ideál mellett — Adrienneben (Báródi Kató) a histerikus asszony találó színekkel festett alakja mulattat, amint egyik udvarló után a másikat fogja meg, hogy azt ismét egy harmadikkal cserélje fel. — Egymást követik a darabban a szellemes mondások s a kacagtató jelenetek; az egész darabot a Gall szellem finom bája lengi át. Az előadás a legjobbak közül való volt. Szomoryné művészetének legjavát produkálta. Sok szép alakítása mellé — melyeket a téli szeziónban élveztünk —

méltán sorakozik ez a szerepe. A többiek: Báródi Kató, Gózon, Szomory, Somogyi és Tihanyi is derekasan kivették a sikerből részüket. A rendezés és összejáték tökéletes volt.

Kedden Lehar ismert szép operettje, **Luxemburg grófja** ment. Ez a darab már a télen a jobb előadásokhoz tartozott, most azonban a bájos zene Görög Olga (Angela) nagy terjedelmű és nemes csengésű hangja és jó alakítása mellett teljes szépségében érvényesült. Partnere, Kozma Hugó (Luxemburg grófja) iparkodott vele lépést tartani; játéka kifejező is volt, azonban hanganyaga kisebb terjedelmű lévén, nehezen bírt a partitúra nehézségeivel megküzdeni. Somogyi, Mezei Margit, Lévai Berta és Nagy Pál eddigi jó alakításukat nyújtották.

A HETI MŰSOR:

Csütörtök: **Hercegkisasszony.**

Péntek: **Cigányszerelem.** Zónaelőadás.

Szombat: **Kabaret. Édes öregem.** Operett.

Vasárnap: **Babuska.**

Hétfő: **Muzsikus lány.**

Mint értesülünk, a szombati kabaret keretében *Szoci* Magda, a Royal Orfeum művésznője lép fel mint vendég. Erre az előadásra felhívjuk a közönség fokozott figyelmét. T.

Zombor város üzleti tájékoztatója.

A városi parkban levő vendéglő állandóan nyitva. Nyári multságokra ingyen kerthelyiség és világítás. — Tisztelettel **Varga Ferenc**, vendéglős. 3

A volt Stebler-féle sörccsarnokban (Zrinyi-utca) kitűnő villásreggeli, pénteken kecsge és kevert halból halászlé, állandóan friss csapolt sör kapható. — A nagyerdemű közönség becses pártfogását kérve, maradtam tisztelettel **Blazsanik György** vendéglős. 7

Boros hordók és kádár munkák állandóan raktáron. — E szakmába vágó munkák elfogadtatnak **Federer András** kádármesternél, Zombor, Zsinagóga-utca 2. szám. 1

Báits Vitomir úri és női divatüzlete az „Arany Nap“-hoz. — Legjobb gyártmányú és minőségű úri és női fehérművek, eső- és napernyők, zsebkendők, harisnyák, bőrkezttyük, mellfűzők legolcsóbban csak nálam kaphatók. Bármily kötésű selyem nyakkendők 1 kor. 1

Bogdán I. hentes mester Zombor, Zrinyi-u. 9. — Ajánlja kitűnően pácolt füstölt sonkáit (utánzott kassai) a legjutányosabb árban, valamint nyári szalámit 2-20 fillérért klg.-ként. 2

Gräber Mihály özvegye géperőre berendezett asztalos műhelye, Zombor, Deák Ferenc-körút 8. sz. — Elvállal minden e szakmába vágó munkát. Készárúk az árúccsarnokban megtekinthetők. 1

Iffj. Stempel Samu kőfaragó Zombor. — Ajánlja nagyválasztékú sírkőraktárát, továbbá mindennemű kő- és márványmunkáit. 1

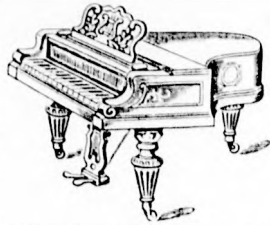
-IGAZSÁG- Pataj Sándor republikánus lapja, Zombor. — Előfizetési ára egész évre 2 kor. 5

Maurer Dénes Apatini Sörház vendéglős. Minden vasár-, ünnep- és csütörtöki napokon a legjobb Bak-fekete sör, más napokon jó Hungaria sör, kitűnő és változatos villásreggeli kapható. Teljes tisztelettel

Maurer Dénes vendéglős. 7

Nagy bútoreladás! Olcsó! Jó! Tartós!
 özv. Adler Adolfné bútorkereskedése, asztalos és kárpitos műhelye, Zomborban, Kossuth Lajos-utca (Takarekpénztár mellett). — Nagy választék háló-, ebédlő-, nappali és úriszoba berendezésekben. Részletfizetésre is. 1

Nagy raktár elsőrendű zongorák és pianóknak Raab Karoly hangszerkészítőnél, Zombor, Zrínyi-és Orgona utcában. — Legolcsóbb zongorakölcsön intézet. Javítások és hangolások elfogadtatnak. 2

SZUPPEK GYULA ÜVEGUDVAR ZOMBOR.
 Üveg, porcellán, lámpa, tükör és tábla-üveg gyári raktár. — E szakmában legjelentékenyebb bevásárlási forrás. 1

SISKOVITS féle üzletben Bercsényi-út 3. sz. zombori juhturó állandóan nagyban és kicsinyben, ugyanott kítűnő borok zárt palackokban kaphatók. 5

Tallós Gyula úri angol szabó, Zombor, Galamb-utca 6. szám. Ajánlja a legjobb hazai és angol szövet raktárát; továbbá elvállal férfi ruhák készítését gyors és ízléses kivitelben, a legolcsóbb árak mellett. 6

Ugy István keramikus, első alföldi kályha és agyagárú gyára, Zombor, Bezdáni-ut 30. Mintaraktár: Erzsébet-tér 4. sz. (Szemes ház.) Készít elsőrendű chamotte agyagból minden stílusú és színű kályhákat stb. — Átrakások és javítások jóállással elfogadtatnak. 4

HIRDETÉSEK.

Figyelem!

Aki minden nagyságban hitelesített

hordókat

olcsó árban venni akar,
 az forduljon

Dieb Keresztély

90 kádármesterhez SZEGHEGYEN. 2-1

1575/1911. végreh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori kir. járásbíróóság 1911. évi Sp. III. 59. számú végzése következtében dr. Guttman Zsigmond zombori ügyvéd által képviselt Nagy Bálint zombori lakos javára 378 korona 88 fillér s jár. erejéig 1911. évi április hó 29-én fogatosított ki legítési végrehajtás útján lefoglalt és 900 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: tehének nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a zombori kir. járásbíróóság 1911. évi V. 716/4. számú végzése folytán 103 kor. 18 fillér tőkekövetelés, ennek 378 kor. 88 fillér után 1911. január 18-tól május 30-ig és 103 kor. 18 fillér után 1911. évi május hó 30. napjától járó 50% kamatai erejéig Zomborban Eötvös József-körút 25. sz. alatt leendő eszközzésére 1911. évi július hó 17. napjának délelőtti 10¹/₂ órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Zomborban, 1911. június 27-én.

STYRUM MÓR,

83. 1

kir. bírósági végrehajtó.

Szolgai állás.

A Zombori Függetlenségi Körben a **szolgai állás** üresedésbe jött.

Megkívánatik a pályázótól, hogy magyarárol írni és olvasni tudjon és a magyar nyelven kívül legalább a bunyevác nyelvet is bírja; nős és feddhetlen előéletű legyen. — Jelentkezhetni a Zombori Függetlenségi Körben a kör gazdájánál, akinél a feltételek megtudhatók.

1662/1611. végreh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori kir. járásbíróóság 1909. évi V. 1137. 1975. számú végzése következtében dr. Preszler Jenő budapesti ügyvéd által képviselt Kelemen D. és Tsa és Magyar könyvterjesztési vállalat javára 144 kor. 72 fill., 49 kor. 20 fillér tőke és jár. erejéig 1911. évi június hó 13-án fogatosított ki legítési végrehajtás útján lefoglalt és 1100 kor. — fillérre becsült következő ingóságok, u. m.: zongora és kassza nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a zombori kir. járásbíróóság 1908. évi V. 1137/5. számú végzése folytán 193 kor. 92 fillér tőkekövetelés, ennek 1911. évi március hó 1-ső napjától járó 5% kamatai, 1/40% váltódíj és eddig összesen 68 kor. 80 fillérben bírólágg már megállapított költségek erejéig Zomborban, szerb templom-utca 16. szám alatt leendő eszközzésére 1911. évi július hó 21-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi XV. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Zomborban, 1911. június 29-én.

STYRUM MÓR,

89. 1

kir. bírósági végrehajtó.

HUNGARIA-FÜRDŐ ZOMBOR.

GŐZFÜRDŐ:

Uraknak: naponta reggel 5-től d. u. 1-ig, szombaton egész nap.

Hölgyeknek: hétfőn, szerdán, pénteken mindig d. u. fél 2-től 6-ig

Kitűnő masször és elsőrendű tyukszemvágó a fürdőben.

A kádfürdőket hölgyek és urak minden nap — vasárnap délután kivételével — használhatják. 49-4-19

A meleg vízmedence naponta kétszer kimosva és állandóan friss víz.

Ha célt akarunk érni:

HIRDESSÜNK A

Bácsmezei Függetlenség

című politikai lapban.

Hirdetések felvételnek

A KIADÓHIVATALBAN:

Erzsébet-körút 13. szám alatt,
 valamint:

KOLLÁR JÓZSEF

könyv- és papírkereskedésében

ZOMBORBAN.

Fix fizetés

és magas jutalék mellett alkalmazunk vidéki ügynököket, sorsjegyek részletfizetésre való eladásához. Havonkénti elérhető jövedelem 300—600 K.

Hecht Bankház Részv.-Társ.

BUDAPEST, Ferencziek tere 6.

89-4-75

ÜZLET-ELADÁS!

Az „Első Délmagyarországi Nádszövőgyár“
 SZONDON (Bácsbodrog megye)

összes berendezésével együtt

▶ jutányosan, örök áron eladó. ◀

Venni szándékozók értekezhetnek a tulajdonos:

— MERKL JÁNOSNÁL —

87 Szondon, a vasútállomásnál levő nádszövőgyárban. 3. 1